

TALE

22. februar 2007

Arrangement:	Åbent samråd i Folketingets Kulturudvalg
Åbent eller lukket:	Åbent
Dato og klokkeslæt:	Onsdag d. 21. marts, kl. 10.30
Sted:	
Taletid:	
Forv. antal deltagere:	Kulturudvalget plus evt. presse
Evt. andre forhold ministeren bør være opmærksom på:	Der afvikles samtidig samråd om Kunstrådets rapport om kulturel mangfoldighed.
Kontaktperson:	

Kulturudvalget har med spørgsmål Z bedt mig redegøre for, hvad jeg har gjort for at gennemføre anbefalingen om at "Kunstnersammenslutningernes udstillinger stadig skal have deres plads i Charlottenborg Udstillingsbygningens program", som står formuleret som 3. anbefaling i rapporten fra min arbejdsgruppe om nyorganisering af Charlottenborg bestående af Karsten Ohrt, Elisabeth Toubro og Bjørn Nørgård.

Desuden har udvalget med spørgsmål Æ bedt mig redegøre for, om ikke det burde være muligt at sikre den nødvendige nyorientering af Charlottenborg Udstillingsbygning samtidig med, at der kan findes plads til kunstnersammenslutningerne og den langvarige tradition og kunstneriske produktion, de står for. Jeg vil give en samlet besvarelse af disse to spørgsmål.

Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg synes, at det var et rigtig godt stykke arbejde, som arbejdsgruppen vedrørende Charlottenborg Udstillingsbygning leverede med den rapport, der blev offentliggjort 2. september 2005. Rapportens helt centrale konklusion vedrørende Charlottenborgs daværende situation var, og jeg citerer:

"Udstillingsbygningen mangler i dag en helt klar profil, den mangler et større publikum, den mangler at være "talk of the town", et sted, man *må* besøge, fordi så meget spændende foregår der." Citat slut. Det må vi erkende, at Charlottenborg ikke hidtil har haft. Jeg fornemmer altså også klart i hele debatten om den nye ordning, at dette også er en udbredt opfattelse i kunstverdenen.

[Pause]

Det uudnyttede potentiale i denne smukke bygning med den unikke placering i Københavns centrum var det centrale problem som rapporten identificerede. Rapporten kom endvidere med en række forslag, som kunne sikre, at potentialet i fremtiden blev bedre udnyttet.

På det organisatoriske plan anbefalede arbejdsgruppen, at bygningen skulle have en større og bredere sammensat bestyrelse, som kunne repræsentere flere lag i kunstlivet. Arbejdsgruppen anbefalede endvidere, at denne bestyrelse skulle fungere som en 'rigtig' bestyrelse – dvs. udstikke overordnede retningslinier, frem for som hidtil at være en arbejdende bestyrelse. For at sikre dette anbefalede arbejdsgruppen endvidere, at der blev ansat en kunstfaglig direktør med ansvar for hele virksomheden, både administrativt og kunstnerisk.

Angående kunstnersammenslutningerne, så var det arbejdsgruppens forslag, at de stadig skulle have en plads i udstillingsbygningens program, når blot de lever op til en standard og en linie, der passer ind i husets samlede udstillingsprofil. Der skulle ske en afskaffelse af automatik og særrettigheder.

[pause]

Det var min vurdering, at disse forslag fra arbejdsgruppen var glimrende, og de blev alle gennemført med den nye bekendtgørelse om Charlottenborg Udstillingsbygning af 14. december 2005.

I overensstemmelse med arbejdsgruppens rapport blev der nedsat en bestyrelse med 12 medlemmer, som repræsenterer det bredest mulige udsnit af kunstlivet nogensinde i Charlottenborgs bestyrelse. Et flertal af bestyrelsen skal til enhver tid være bildende kunstnere og formanden skal være billedkunstner. Desuden blev der etableret en post som kunsthøgskole direktør, der besættes efter indstilling fra et ansættelsesudvalg med et flertal af bestyrelsesmedlemmer.

Det blev endvidere fastlagt i bekendtgørelsen, at der fortsat kan ske tildeling af udstillingsperioder mod vederlag, blot nu på baggrund af en kvalitetsvurdering i forhold til institutionens samlede udstillingsprofil. For mig at se fastlægger regelsættet således ret præcist den fremgangsmåde, som rapporten anbefaler, nemlig at bygningen fortsat er åben for sammenslutningernes udstillinger, men efter ansøgning, hvor sammenslutningerne skal leve op til de samme krav, som udstillingsbygningen i øvrigt stiller til de udstillinger, som de arrangerer.

Jeg skal i den forbindelse bemærke, at formuleringen af bekendtgørelsen på dette punkt stort set er identisk med den formulering, som arbejdsgruppen foreslog. Faktisk er bekendtgørelsen på næsten alle substantielle punkter omkring bygningens virksomhed og organisation identisk med arbejdsgruppens udkast. Blot valgte vi i sidste ende at indskrive Forårsudstillingen som et obligatorisk punkt i årets program.

[pause]

Jeg kan heller ikke undlade at nævne, at et af arbejdsgruppens medlemmer – Akademi-
raadets formand Elisabeth Toubro – til JyllandsPosten 21. februar udtaler – og jeg citerer – ”Vi anbefalede præcis det, som Charlottenborgs direktør Bo Nilsson gør nu.”

I den noget ophedede debat om emnet har der cirkuleret forskellige udsagn om hvad det er, Charlottenborg ”gør nu”. Nogle af disse udsagn har været lidt firkantede. Sådan er det nu engang tit i tilspidsede situationer med mange journalister. Men vi har fra ministeriets side haft en løbende kommunikation med Charlottenborg, og Charlottenborg har gentagne gange bekræftet, at de har fulgt den fremgangsmåde, som bekendtgørelsen efter arbejdsgruppens anbefaling foreskriver.

Der er altså ikke truffet nogen som helst principbeslutning om, at udelukke kunstnersammenslutningerne fra Charlottenborg. Charlottenborgs direktør har taget stilling til hver enkelt ansøgning ud fra en kvalitetsvurdering i forhold til den linie, som den bredt sammensatte bestyrelse har besluttet skal gælde for udstillingsbygningen.

Det vil bl.a. sige, at man skal have en offensiv, udadvendt profil, satse på det debatskabende, det dagsordenssættende og det nytænkende, henvende sig til et kundskabssøgende publikum og spejle København som en international by.

[pause]

Jeg ser intet til hinder for, at kunstnersammenslutninger kan passe ind i denne profil, og så vidt jeg er orienteret, så beror det alene på en konkret vurdering af de indkomne ansøgninger, at ingen sammenslutninger har fået tilsagn om udstillingsperioder i 2008. Således kan kunstnersammenslutningerne godt få rum på det nye Charlottenborg, hvis de med arbejdsgruppens ord viser ”vilje til at videreudvikle og formulere ideen fremadrettet”.

Jeg har noteret mig, at der fra forskellig side har været udtrykt en mistro til Charlottenborgs vurdering af de indkomne ansøgninger om udstillingsperioder mod vederlag. Jeg har imidlertid lidt svært ved at forstå bekymringen. Det står ikke klart for mig, hvad interesse Charlottenborg skulle have i at gøre andet end det de efter bekendtgørelsen skal – nemlig vurdere om udstillingerne lever op til husets nye profil og kvalitetsniveau.

Der er ingen tvivl om, at de vurderinger, der foretages af en konkret direktør, kunne være foretaget anderledes af en anden. Sådan er det nu engang på dette område. Men den klare indstilling, også fra arbejdsgruppen, har været, at der er behov for en ansvarlig leder, for at sikre en klar profil, som kan gøre Charlottenborg nationalt og internationalt dagsordenssættende.

Ligeledes kunne man sikkert have opstillet andre grundpiller for udstillingsbygningens profil end den aktuelle bestyrelse har gjort. Men her må vi altså stole på det arbejde, der er gjort af en så bredt sammensat gruppe af kvalificerede repræsentanter for det danske kunstliv. Jeg mener i hvert fald ikke, at vi politikere skal gå ind og diktere, hvilke udstillinger Charlottenborg skal afholde.

[Pause]

Afslutningsvis vil jeg gerne understrege, at jeg bestemt mener, at kunstnersammenslutningerne kan være støtteværdige. Rigtig mange kunstnere finder fortsat, at det giver dem noget ekstra at være med i en sammenslutning.

Jeg har fuld tillid til, at der er udviklingspotentiale tilbage i sammenslutningernes idé, og at nogle af sammenslutningerne også i fremtiden vil kunne tilbyde udstillinger, som vil kunne bidrage til Charlottenborgs profil som en udstillingsbygning i internationalt format.

Men jeg har også tillid til, at Charlottenborg, med husets nye, stærke organisation, vil være i stand til både sagligt og visionært at vurdere, hvilke udstillinger der bedst løfter huset, uden at vi fra politisk hold behøver at blande os i det. Og jeg tror på, at når først tingene falder lidt til ro, og et nyt Charlottenborg får mulighed for at vise, hvad de egentlig står for, så skal der nok udvikle sig en positiv dialog mellem Charlottenborg og alle dele af den danske kunstverden.